

somheder i Holdepladsens Opland. Det vilde være et stort Gode for Befolkningen, om man naaede til at kunne faa Vognladningsgods til og fra Strømmen Holdeplads.

Jeg gør i denne Sag Regning paa at have Støtte af det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen). For et Par Aarstid siden førtes her en kraftig Diskussion om Forholdene ved Give Station, og da mente det ærede Medlem, at der skete en Forurettelse dér. Jeg bad ham bevare sin Indignation, til vi en Gang kunde faa fat paa Strømmen Holdeplads. Dér er Trafikken 10 Gange saa stor som ved Give Station, det vil det ærede Medlem kunne forvise sig om ved at se efter i Statsbanernes Driftsmeddelelser. Jeg kan derfor ikke tænke mig andet, end at det ærede Medlem med samme Indignation som den, hvormed han i sin Tid af Hensyn til Give Station kastede sig over den højtærede Minister for offentlige Arbejder, vil støtte mig i mit Krav med Hensyn til Strømmen Holdeplads; ja, da det drejer sig om en 10 Gange saa stor Trafik, synes jeg, at der nu maa være 10 Gange saa megen Grund til at faa Indignationen op som den Gang. Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale denne Sag til den højtærede Minister for offentlige Arbejders Interesse og til det høje Tings Velvillie.

Da Lovforslaget om Anlæg af Statsbaner ikke blev færdigbehandlet i Rigsdagen i forrige Samling og derfor vil komme til at foreligge igen for dette høje Ting, vil jeg gerne paa ny minde om de efter min Mening gyldige Grunde, jeg under første Behandling af den Sag her i Tinget — det var i Januar Maaned — fremsatte imod en Færgeforbindelse Aarhus—Kalundborg og for en Forbindelse mellem Djursland og Sjællands Odde. Jeg paaviste den Gang med Tal og paa anden Maade, som jeg ikke skal komme ind paa i Detailler i Dag, at en Forbindelse Aarhus—Kalundborg havde et vanskeligt Farvand for Sejladsen. Det var især vanskeligt at befare det om Natten og om Vinteren, og tillige er Afstanden omtrent dobbelt saa stor som Afstanden fra Djursland til Sjællands Odde. Paa denne Strækning er der tillige et fuldstændig frit og klart Farvand, der uden Vanskelighed kan befares Dag og Nat, Sommer og Vinter. Jeg skal i Dag blot opfordre det høje Ting til, naar vi atter skal behandle denne Sag, da at tage under grundig Overvejelse, om vi ikke, naar vi nu skal skride til denne kostbare Foranstaltning, skal gaa den fornuftigste Vej: Djursland—Sjællands Odde. Det er den fornuftigste Vej; for selv om den er noget kostbarere at anlægge, vil den dog i

Driften blive meget billigere end den anden, idet Afstanden kun er halvt saa lang. Det er endvidere langt den bedste Rute, fordi den for hele det nordlige Jylland, fra Randers og nordetter, vil spare 2—3 Timer i Rejsen til København og omvendt. Selv for Aarhus vil denne Rute blive en Time kortere end Ruten Aarhus—Kalundborg—København. Den omtalte Rute vil altsaa blive den mest økonomiske og i alle Retninger den bedste Forbindelse mellem Jylland og Sjælland. Man vil ogsaa være bedst tjent med, for at faa Vognladningsgods hurtigt og billigt frem, at vælge Forbindelsen Djursland—Sjællands Odde uden Hensyn til, at Anlægget vil blive noget bekosteligere. Thi det er den Linie, der i Længden vil svare bedst til Formaalet.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Skønt jeg har Indtrykket af, at det at tale i Øjeblikket omtrent er at kaste sine Guldkorn paa Stengrund, vil jeg alligevel driste mig til at sige et Par Ord, særlig til det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), som jo indledede denne Forhandling med en meget stor Valgtale, der havde to særlige Formaal. Det første Formaal var at bibringe Befolkningen den Anskuelse, at vor Udenrigspolitik har været saare let at føre, og at der ikke er udvist nogen som helst Klogskab af Udenrigsministeren for at holde Landet udenfor Krigen. Det andet Formaal var, ved at kritisere Regeringens prisregulerende Foranstaltninger saa meget som muligt, at vække større eller mindre Uvillie i Befolkningen mod Regeringen. Med Hensyn til den første Opgave, som det ærede Medlem havde sat sig, forekommer det mig, at han i sin Tale i nogen Grad tog Afstand fra de Udtalelser, han har fremsat ude i Landet. I hvert Fald har det ærede Medlem jo erkendt, at de Referater, der fremkom i Bladene af hans Udtalelser saavel paa Fyn som ovre i Randers, ikke fuldt ud dækkede hans Mening. Men naar man nu gennemlæser den Tale, som det ærede Medlem holdt her forgangen Aften, synes jeg alligevel, at det ærede Medlem ikke yder Regeringen fuld Retfærdighed og ikke yder den Anerkendelse, han burde. Dette undrer mig meget, eftersom det ærede Medlem fra Æbeltoft jo i sin mangeaarige politiske Virksomhed har haft stor Sympati for det parlamentariske Liv i England, og saa vidt mig bekendt har det parlamentariske Liv udfoldet sig saaledes, at naar en Fører for et stort Parti tager Ordet og kritiserer den til enhver Tid værende Regering, anvender